

वा०श०

॥१२॥

प्रगृह्य दर्शनाकांक्षिणोर्दर्शनं दत्त्वा ॥ ७ ॥ दर्शनीयतमो भूत्वा इच्छावशादिति शेषः ॥ ८ ॥ धर्मविनीतः धर्मेति शिखितः ॥ ९ ॥ एषः मन्मैत्रीच्छारूपः ॥ तदेवाह ॥ यत्त्वमिति ॥
वानरेण तिर्यग्योनिनापि ॥ १० ॥ रोचतेयदीति कार्यवशादिति शेषः ॥ ध्रुवामर्यादा अनुलुंघनीयोऽन्योन्यकार्यसंपादनविषयो निश्चयः वध्यतां बुध्याविचार्य प्रतिज्ञायतां ॥ ११ ॥
हस्तं पीडयामास ॥ दक्षिणहस्तेन दक्षिणहस्तं गृहीतवान् ॥ १२ ॥ पीडितं पर्यष्वजत गाढमालिङ्गितवान् ॥ कृतसौहार्दस्थैर्याय दनूपदिष्टाग्निसाक्षिकत्वसिद्धये च ॥ रामप्रेरितहनूमतः

कि० का०

भवता सख्यकामो तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ प्रगृह्य चार्चयस्वैतौ पूजनीयतमा बुभौ ॥ ७ ॥ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं सुग्रीवो वानराधिपः ॥
दर्शनीयतमो भूत्वा प्रीत्योवाच चराधवं ॥ ८ ॥ भवान् धर्मविनीतश्च सुतपाः सर्ववत्सलः ॥ आख्याता वायुपुत्रेण तत्त्वतो मे भवद्गुणाः ॥ ९ ॥
तन्ममैवेष सत्कारो लाभश्चैवोत्तमः प्रभो ॥ यत्त्वमिच्छसि सौहार्दवानरेण मया सह ॥ १० ॥ रोचते यदि मे सख्यं बाहुरेप प्रसारितः ॥ गृह्यतां
पाणिना पाणिर्मर्यादावध्यतां ध्रुवा ॥ ११ ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा सुग्रीवस्य सुभाषितं ॥ संप्रहृष्टमना हस्तं पीडयामास पाणिना ॥ १२ ॥ हृष्टः
सौहृदमालंब्य पर्यष्वजत पीडितं ॥ ततो हनूमान् संत्यज्य भिक्षुरूपमरिंदमः ॥ १३ ॥ काष्ठयोः स्वेन रूपेण जनयामास पावकं ॥ दीप्यमानं तं
तो वह्निपुष्पैरभ्यर्च्य सत्कृतं ॥ १४ ॥ तयोर्मध्ये तु सुप्रीतो निदधौ सुसमाहितः ॥ ततोऽग्निं दीप्यमानं तौ चक्रतुश्च प्रदक्षिणं ॥ १५ ॥ सुग्रीवो राघव
वश्चैव वयस्य त्वमुपागतौ ॥ ततः सुप्रीतमनसौ ता बुभौ हरिराघवौ ॥ १६ ॥ अन्योन्यमभिवाक्षंतौ नटमभिजग्मतुः ॥ त्वं वयस्योसि
हृद्यो मे एकंदुःखं सुखं च नौ ॥ १७ ॥

प्रवृत्तिस्तत इति ॥ भिक्षुरूपं परित्यज्य तौ त्वया प्राकृतेनेव गत्वा ज्ञेयौ पुष्पवंगमेति सुग्रीवाज्ञाकरणप्रतीतये रामागमननिवेदनसमये पु
नः कृतं भिक्षुरूपं परित्यज्य ॥ १३ ॥ स्वेन रूपेण वानररूपेण काष्ठयोरण्योरग्निं जनयामास ॥ ततो दीप्यमानमग्निं तयोर्मध्ये निदधौ निहितं चतं पुष्पैरभ्यर्च्य सत्कृतं परिस्तरणा
दिसत्कृतं चाकरोत् ॥ १४ ॥ प्रदक्षिणं चक्रतुः मैत्रीदाढ्यायेति शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ हृद्यः हृदयप्रियः एकं समानमित्यर्थः ॥ १७ ॥

॥१२॥